

ČAJ

Pro chvíle pohody

KVĚTEN 2013

Časopis Autorů Jičínska

EVATÓMIA

Si Eva
a (cítiš to)
nie si z dreva
ani z plechu
ani z plastu

kosti máš z cnosti
miechu z hriechu
a na srdci chrastu

pod ňou
nové lásky
rastú

PETER ŠRANK

80

Vážený čtenáři,

v květnovém čísle se opět vypravíme na Slovensko.
Jako hosta si dovolím představit **Petera Šranka**,
kterého znáte z Jičínského poetického jara
jako hravého básníka a zároveň i kytaristu,
autora písňových textů i legendární básně „**Nemehlo a Mehlo**“.
I tentokrát nás Peter překvapí svojí literární invencí
a originálními nápady, nakonec s jeho další tvorbou a všestranností
se můžete setkat na stránkách www.kefoweb.sk!
Peter mě navíc potěšil i básní „**Čajová**“,
která se hodí do našeho ČAJe!

Rozhovor poskytli manželé **Zuzka a Pavel Herbrychovi**.
Vyzpovídal jsem je,
jak se žije v česko – slovenském manželství na Slovensku.
A přiznávají, že:
„**Překážky byly, ale dnes se už na to díváme s úsměvem.**“

Tvorbu jičínských autorů představuje báseň
Josefa Jindry „Není to snadné“
a moje malé zamyšlení „**Dřív než usnu.**“

Doufám, že se s některými z vás setkám
na veletrhu Svět knihy 2013 v Praze,
který je tentokrát věnován slovenské literatuře!

A na závěr si vás všechny jménem
Knihovny Václava Čtvrtka v Jičíně dovolím pozvat
na literární setkání spolků a klubů
„**Letem světem poezie**“,
které se koná v Jičíně v sobotu 25.května 2013!

Václav

HOST ČAJe:

Peter ŠRANK

Peter Šrank alias Kefo alias Big Kefowski.

Slovotepec (básenkár, riekankár, prozoid), humorista - predstaviteľ inotajového oplzlizmu a adrenalínového folku, cestovateľ, pesničkár, memový inseminátor, egofilozof, webmaestro a majster impotentných protestsongov.

Vydal som papierovú zbierku Definitíva (1997). Odvtedy vydávam len vo virtuálnom priestore na [kefoweb.sk](http://www.kefoweb.sk), vo forme online books alebo ebooks. Je to ekologické, rýchle a zdarma. Napríklad Básne na vydaj, Wécne pripomienky (fejtóny), Poezoo, Zasranie básničky, Maroko... Piesne s mojimi textami vyšli najmä na CD Sto múch a Letavskej chasy. Po svojom pesničkárskom archívnom CD Čobolobolo teraz pripravujem prvé aktuálne CD. Na leto chystám erotický román, ktorým si pre budúcnosť zabezpečím zákaz vstupu do šlabikárov a maturitných otázok.

Doporučená četba:

Poézia:

Azbestoví muži http://www.kefoweb.sk/?q=azbestovi_muži

Ja dolupodpísaný Boh http://www.kefoweb.sk/?q=ja_dolupodpisany_boh

Do jedného vreca http://www.kefoweb.sk/?q=do_jedneho_vreca

Tikitálky <http://www.kefoweb.sk/?q=tikitalky>

Evatómia <http://www.kefoweb.sk/?q=evatomia>

Sama <http://www.kefoweb.sk/?q=sama>

Ver si http://www.kefoweb.sk/?q=ver_si

Workoholy <http://www.kefoweb.sk/?q=workoholy>

Pre deti:

Ježko <http://www.kefoweb.sk/?q=jezko>

Svinky <http://www.kefoweb.sk/?q=svinky>

Žaba <http://www.kefoweb.sk/?q=zaba>
Tamagoči <http://www.kefoweb.sk/?q=tamagoci>
Nemehlo a Mehlo http://www.kefoweb.sk/?q=nemehlo_a_mehlo

Texty:

Čajová <http://www.kefoweb.sk/?q=cajova>
Mám problémy so ženami http://www.kefoweb.sk/?q=mam_problemy_so_zenami
V tvojom sade http://www.kefoweb.sk/?q=v_tvojom_sade

Blues nesmelého skinheada

Škvŕňa z chatrče
natrča paprče
trochu mu z prče
pokrčím brče.

Škvŕňa vrieska vrčí:
"Na paprče níe!"
z krčmy foter frčí
napaprčený je

Foter pri chatrči
má krčah v paprči
v křčoch ma skrčí
pár prvých hrčí.

Pozdravujem vás

pozdravujem vás
archeológovia poézie
gordickí čitatelia
uzlíkového pisma
z tej duše pozdravujem vás

pošlite môj podpis
na krvný rozbor
spáľte ma
v princípe neurčitosti
a osievajte osievajte
konkrétne mená
presné lásky
súradnice mierky sekundy

akákoľvek podobnosť
so skutočnými fikciami
je čisto zámerná

Ako Penelopa

Lúčenie ti ide, klobúk dolu
mávaš ako máva Penelopa
vždy keď nie sme spolu, iba holub
nosí k tebe správy v mojich stopách

keď sa mi minú všetky holuby
je čas sa vrátiť v svojej stope
privinúť splynúť skrátka poľúbiť
pevný bod v mojej Penelope

Vítanie ti ide, klobúk dolu
stíškaš ako stíska Penelopa
a ja šťastný, že sme zasa spolu
naučím sa k tebe bozkom klopať

Počítanie

Prstom veriť? Ani zamak!
Päť a štyri je vraj osem.
Dovtedy ťa budú klamať,
kým budeš mať jeden v nose

Zababušený do teba

Len tak naoko, akože
prezliekam ťa z blúzky do kože.
U kohože šíješ, u beťára
veď sa zasa -aha- páraš.

Tam steh dobrý, tu zlý, tu zlý
zauzlím ti malý uzlík.
Nech nezabudneš či som či si.
Nezabudneš. Zabudla si.

Nemehlo a Mehlo

Nemehlo a Mehlo
hádzali si tehlou.
Skoro každá tehla
vbehla do Nemehla.

A toho ani nehlo.

Plavecké preteky

Čumia rybky, oči veľké,
na plavecký pretek v telke.
Bubli bubli bubli žblnk.

Rozhodli sa v tejto chvíli
plávať iba správne štýly.
Bubli bubli bubli žblnk.

Čo to stvára mrenka Paula?
Topí sa či pláva kraula?
Bubli bubli bubli žblnk.

Nevolajte funebrákom,
to len gupka pláva znakom.
Bubli bubli bubli žblnk.

Skalár ladne skončil na dne.
Myslel si, že prsia zvládne.
Bubli bubli bubli žblnk.

Vedľa neho úhor vzlyká,
že nemá na motýlika.
Bubli bubli bubli žblnk.

Tak to vyhral slimák Vilo.
Predbehol ich voľným štýlom.
Bubli bubli bubli žblnk.
Bubli bubli bubli žblnk.

Vlčie blues

Kamže sa tie časy podeli,
keď som len v nočnej košeli
behával po stopách Karkulky
a dával si pozor na guľky.

Dnes ma z tej Karkuly triafa šľak,
stal sa z nej zarytý grinpisák.
Už nie je chutnučko červená,
ale len zelená a strelená.

Nechcem ja skuvíňať od hladu,
zmením si chute aj náladu.
Zelené zvečera i zrána
pre mňa mňam vegetariána.

Veľkonočná výslužka

Kropím úzku blúzku Zuzky
beriem prvé sladké kúsky.

Malá Majka síce jajká,
ale pridá zo dve vajká.

Šibnem ešte Inge lýtka,
hneď je plná igelitka.

Katka Vierka kričia "My nie",
potopa ich tesne minie.

Mokrá mama pení a šteká,
nedočkám sa peniažteka

ale bitky. A z tej bitky
mám len zbytky igelitky.

Čajová

(Balada o využití byliniek v intímnej sfére)

Zabúdala si u mňa slipy
dala som mu vypiť lipy
otočil sa o pí pol
strašne ku mne prilipol
teraz máme, čo sme chceli
zabúda sa u mňa celý
U mňa taká obyčaj
na všetko je dobrý čaj
Že bol mierne nedozretý
nasypala som mu mäty
teraz celkom zmätený je
stále kričí ete nie
či je večer, či je ráno
a ja by som eťe áno
U mňa taká obyčaj ...
Necítim, keď Ľubo vnika
dám mu vypiť ľubovníka
veľký áno malý nie
pridám ešte malinie
keď nebude Ľubo voľný
helfne niekto ľubovoľný
U mňa taká obyčaj ...
Kam mi zdrháš, Kamil, Kamil
vyliečim ťa kamilkami
chcem byť celá skamilovaná
láska milovaná, milovaná ...
Kamil môže, Kamil vládze
kamilkové kamikadze
U mňa taká obyčaj
na všetko je dobrý čaj

Mám problémy so ženami

mám problémy so ženami
od chvíle keď Božena mi
povedala že mi nedá
povedala že mi nedá
ani zvyšky od obeda

mám problémy so ženami
od chvíle keď Ružena mi
povedala že mám malý
povedala že mám malý
záujem o svoje svaly

mám problémy só ženami
od chvíle keď Jóžena mi
povedala že mi smrdí
povedala že mi smrdí
robota a iní zmrdi

nemám problém so ženami
od chvíle keď Blažena mi
povedala že ma spraví
povedala že ma spraví
konzumentom teplej stravy

**** refrén

ego moje ego moje
jedno ego dve egá
žena mi ho pregumuje
žena mi ho rozhegá

V tvojom sade

tvoja koža je lúka kosená
trávu si pamätá a trávu tuší
preto ma to tak láka do sena
ktoré sa suší v strede pri moruši

tvoje brucho sú duny nánosov
plné smädu a rýchlych koní
preto ma to tak láka za rosou
ktorá sa roní v studni pri jabloni

tvoje prosby sa vezú na slove
napíť sa pre smäd, ješť len pre chut'
preto ma to tak láka na spoveď
z prvého hriechu v chráme pri
orechu

**„Překážky byly,
ale dnes se už na to díváme s úsměvem.“**

ROZHOVOR ZUZANA A PAVEL HERBRYCHOVI

Když na podzim 2003 začaly kontakty mezi jičínským spolkem LiS a martinským klubem při Turčianskej knižnici, nikdo nemohl tušit, že z dlouholetého literárního přátelství vznikne i jedno manželství, a to martinské Zuzky Vnučákové a jičínského Pavla Herbrycha. Jestli se nemýlím, tak se v roce 2005 konala svatba. Od té doby žijí oba v Martině a jejich rodina se rozrostla o dva syny. Využil jsem tedy možnosti, abych oba vyzpovídal, jak se po rozdělení federace žije ve smíšeném česko – slovenském svazku.

-Kde jste se poprvé potkali a byla to láska na první pohled? A jak moc vám ve vztahu pomohla literatura?

Z: Prvé stretnutie – Jičínske poetické jaro, máj 2004. Ono to bolo také malé sprisahanie voči Pavlovi. Z Martina sme prišli tri súce dievčence ☺ a chlapík, ktorý sa prezentoval vynikajúcimi lineckými koláčikmi a ešte lepšou sekanou, bol okamžite v našom hľadáčku. A to ostatné by mohlo ostať tajomstvom, nie?

P: Na první pohled jsem zažil “lásku”, nebylo to však ani jedno z martinských děvčat. ☺ Janko všechny převálcovał svojí bezprostředností

a charismatem. Se Zuzkou se to začalo rozvíjet až později. A literatura nebyla podstatná...

- Nebylo náročné jezdit přece jen nějakých 350 km jeden za druhým? Jak často jste se vídali a kdy jste se vzali? Uvažovali jste, že byste bydleli v Čechách nebo už od počátku jste věděli, že se usadíte v Martině?

Z: Pamätám si na rozhovor s jedným pánom vo vlaku. Vyslovene mi vyčítal, že svoje peniaze investujem do takej hlúposti, akou je cestovanie za Pavlom. Ja som to ako záťaž určite nevnímala. Neskôr sme si dávali rande na polceste – a vďaka tomu sme objavili miesta, na ktoré sa doteraz radi vraciame, napríklad také Samotišky. A vzhľadom na to, že ja som sa v tom čase starala o starkú, pri otázke, kde sa usadíme, nebolo čo riešiť.

P: Náročné to bylo časově, skloubit práci a setkávání. Vídali jsme se tak jednou do měsíce. (A potom sme sa radšej vzali – doplnila Zuzka). Neuvažovali jsme o ničem, jen jsme začali řešit společný život.

Pro Pavla: - Je těžký život Čecha na Slovensku? Jak dlouho trvala aklimatizace? Byly třeba administrativní překážky? A cítíš se dnes jako cizinec na Slovensku nebo jsi splynul s prostředím?

Není těžký život Čecha na Slovensku; nejtěžší byla ta totální změna – téměř žádní známí, neznámé prostředí... Aklimatizace přetrvává. Překážky byly, ale dnes se už na to díváme s úsměvem.

Pro Zuzku: - Jak se na tebe dívalo okolí, rodina? Nevadilo, že partner není Slovák? Event. kdy to přestalo vadit, nebo to vadí doposud?

Všetci mi Pavla závideli a závidia ☺ Dobře vyzerá, je šikovný a vynikajúco varí. A moja rodina ho má radšej ako mňa! Normálne mu vždy chytia stranu! ☺

-Jak doma mluvíte? Máte dva syny, kolik jim je let? Rozumí česky i slovensky? Jak s nimi doma mluvíte? Čtete jim pohádky česky nebo jen slovensky? Mají problém domluvit se u české babičky?

Z: Doma hovoríme po slovensky. Smejem sa, že Pavel hovorí po slovensky lepšie ako mnohí Slováci. Mal síce tendenciu hovoriť po česky, ale po rokoch, keď sme boli uňho zvyknutí len na slovenčinu, nám to bolo doma

smiešne. V Česku však okamžite preladať na češtinu – tam je to prirodzené. Chlapci? Tí vôbec nerozlišujú, či počúvajú rozprávku v češtine alebo slovenčine. Oba jazyky berú za svoje ☺. Oni sa v Česku dorozumieť problém nemajú, rozumejú všetkému. Problém má skôr druhá strana (česká babička) a tak chlapci niekedy radšej použijú češtinu.

- Obecně se ví, že na Slovensku se čtou české knihy, v Čechách je problém sehnat slovenskou knihu v originále. Slovinci sledují i české televize, ale třeba české děti slovenštině rozumějí čím dál méně. Jak toto vnímáte vy a co si myslíte, jak bude vypadat vývoj našich vztahů za další generace?

P: Jó halt, záleží na české straně, jak se k tomu postaví... ☺

- Máte čas na vlastní literární tvorbu? Píše Pavle česky nebo už přešel na slovenštinu?

Z: Ja už nepíšem. Nestíham a pri všetkých byrokratických požiadavkách v školstve už nemám ani chuť, ani motiváciu, ani silu.

P: Čas na vlastní tvorbu by se i našel, ale nesměl by jsem druhý den při čtení vlastního výtvoru zažívat stavy nevolnosti.

- Koho byste nám jako čtenářům doporučili ze současných slovenských autorů? Co třeba vy sami rádi čtete? A dělá Pavlovi problém číst slovenské knihy a Zuzce české?

Z: Odporúčania? Mathej Thomka, jednoznačne. ☺ A z tých, ktorých dostať aj v knihupectvách – Dušan Dušek, Silvester Lavrík, Pavol Rankov, Veronika Šikulová. A niečo menej intelektuálne – Dominik Dán alebo Jozef Banáš. A niekedy vyslovene radšej čítam v češtine, záleží od témy, nálady, atmosféry.

P: Ze současných slovenských autorů mi je nejbližší Pavel Hirax Baričák. Problémy při čtení slovenského textu nemám velké, stává se, že neznám jedno slovo během jedné kapitoly.

-Měli by se knihy v našich jazycích překládat? Co říkáte třeba dabování slovenských filmů do češtiny a naopak? Co si myslíte o překladech poezie?

Z: Mne prídu všetky preklady smiešne. Zhodou okolností máme doma české

preklady Rúfusa – a chýba tam niečo. Pri tak blízkych jazykoch, ako sú tie naše, sa mi zdajú preklady zbytočné. Okrádame sa o objavovanie, každým prekladom sa stráca jedinečnosť. A filmy? Zatiaľ som nezažila, takže neviem posúdiť. Ale asi by sa mi to zdalo neprirodzené.

P: Veškeré preklady z a do stojí za prd. Kdysi jsme byli jako jeden celek a rozuměli jsme si. Tak nevím, proč se okrádat o bezprostřednost toho daného jazyka.

- Na podzim se k vám do Martina opět chystám. Na co byste nás všechny pozvali k vám? Žije Martin kulturním životem a má na něj mladá rodina čas a třeba i finanční prostředky? Není kultura drahým přepychem? Vůbec kolik stojí třeba slovenská knížka současné beletrie?

Z: Martin sa začína prebúdať. Vzniklo pomerne dosť mladých skupín, ktoré organizujú široké spektrum rôznych podujatí – od výtvarných vernisáží cez rôzne workshopy a koncerty až po skvelé divadelné predstavenia. Verím, že v čase Tvojej návštevy bude v Barmuseu jeden z tých výnimočných koncertov alebo v divadle jedno z nových predstavení. Čo sa týka finančnej stránky, dá sa to zvládnuť – pokiaľ nechodíš na tieto akcie často. A mnohé akcie, najmä pre deti, sú zdarma.

Koľko stojí kniha súčasnej slovenskej beletrie? Ako ktorá... Nájdu sa kvalitné knihy za 5€, ale i 15€. Ľudia to riešia knižnicami, požičiavaním, sťahovaním z internetu.

P: Pokud myslíte přímo k nám domů, tak kluci stojí za to – a vůbec nic to nestojí.

-A na závěr taková záludná otázka. Kdy hraje Česká republika proti Slovenské republice, dejme tomu třeba hokej. Komu u Herbrychů v Martině fandíte?

P: Manželka fandí, já se radši realizuji v kuchyni. Né proto, že by mi Zuzkino fandění vadilo, ale proto, že mě ten sport až tak nebere...

Z: A bolo povedané všetko...

Děkuji vám za rozhovor, ať se vám daří, synové rostou a dělají vám jen radost

Václav

Josef JINDRA: NENÍ TO SNADNÉ

Není to snadné
najít cestu k nám
Ulici dům a byt
kde na prahu
vás přivítám

Tou třídou od Prahy
pátá ulice vlevo
přes malé náměstí
pak zase druhá vpravo
a hnedle první doleva
Dům lehce poznáte
že před ním stojí strom
široko a dokola jen jeden
a také čtyři keře
V tom paneláku žiju
Druhý vchod zleva
překonat domovní dveře
bývají zamčené
většinou však ne
pak třetí patro po schodech
výťah tu nemáme
a v chodbě dveře napravo
Tam zazvoňte
a pak se poznáme

Jsem malý starý bručoun
s černými brýlemi a pleší
Jen pojd'te dál
a sedněte si

Tak tohle křeslo vymýšlí
mé lesy louky meze
v nich cvrčky hnízda křepelek

pod duhou na obloze
I malý mlýnek na potoce....
A za mostem pak přes řeku
je v lese stará borovice
a skála s bradou od mechu.....

To křeslo vymýšlí
mé tiché pěšiny
i osamělé modřiny
stráň plnou fialek
a na pasece borůvky
pohledy do dále
i drsnou vůni močůvky
a mladou lásku v rozpacích
nesmělých polibků
i smilný koitus prodejný
se slizem chlípných požitků....

Dost možná sprádám banality
jen vynahrazuji si pocity
jež tolik snadno patří vám

Tak já
že jsem sám
sedám v tom křesle
Mé televizi bez zábran
A často v noci
až do potuchy úsvitu
Klam je vlastně všechno
A pak – pochopil jste sám
černými brýlemi nemohu
uvidět stromy v rozkvětu

Vidíte – není to snadné
najít cestu k nám !

Václav FRANC : DŘÍV NEŽ USNU

Když jsem byl malý, tak mi před spaním četli pohádky. Hlavně moje babička, protože jsem nikdy nechodil díky ní do školky. Možná měla i hlavní podíl na tom, že jsem začal později psát povídky a literatuře se vůbec věnovat. Pamatuji si, že mi četla z Mateřídoušky a ze Sluníčka, takže jsem jako předškolní dítě uměl řadu básniček zpaměti. Když jsem pak u zápisu měl ukázat svoji výslovnost, zarecitoval jsem. “Naše Madla, do umyvadla spadla, to bylo pláče, to bylo křiku, máma ji balí hned do ručníku, atd.” Vidíte, ještě po tolika letech si pamatuji básničky mého dětství.

Ale dnes si před spaním už musím číst sám. Nejraději si čtu beletrii, bohužel někdy musím i různé vyhlášky, věstníky, zákonné normy a podobné nezáživné brožury. I když bych neměl v posteli číst, neboť mi pan doktor řekl, že bych si neměl kazit zrak. Nakonec počet dioptrií stoupá a jak jsem překročil padesátku, potkal mě další problém. Brýle na blízko.

Ale přesto čtu. Zrovna nedávno jsem si zase listoval svým oblíbeným Saroyanem a jeho příběhy, kdy se člověk vrací do dětství. Mám jeho knížky na nočním stolku a rád se ponořím do jeho vyprávění a představuji si, že jsem zase dítětem.

Když pak odložím knížku, začínám snít, co by bylo kdyby ... kdybych měl třeba křídla a mohl se vznést nad naší vesnicí, pozorovat ten cvrkot na zemi a nemuset ráno do práce. Před spaním se dá dělat věci, člověk nemusí na nic myslet, ani na nepříjemné povinnosti následujícího dne. A tak se ponořím do řeky snů a nechám se kolébat obláčky peřin.

A vůbec nejraději bych se vydal do země Hajany, která je hrozně blízko, ale zároveň hodně daleko. Kde se všechno může a i když se něco pokazí, tak se ráno probudím a nic není rozbité. V takové chvíli tvořím i básně, ačkoliv je hned zapomenu, pokud se včas neprobudím a nenapišu si je na lísteček ležící na nočním stolku. Třeba jako nedávno jsem vymyslel tohle:

HAJANY jsou zvláštní země
vypadají trochu temně
sotva však spánek sedne na víčka
rozsvítí se sen jak svíčka

V Hajanech
se člověk neloudá
v mžiku dělá
z komára velblouda

V Hajanech
tam chtěl bych věčně žít
Nastupte si!
Stačí zavřít oči – začít snít!

Ale úplně ze všeho nejvíc sním před usnutím o tom, že zase budu jednou dítětem, budu mít třeba horečku a babička mně bude dělat česnečku, abych se uzdravil, a bude mi číst z Mateřídoušky nebo ze Sluníčka ... a já si budu snít o tom, jaké to bude, až budu velký, už zase zívám, беру míru na koláče, jak říkala babička ...

Tak to bylo tak: Žil ... byl jednou jeden

Dobrou noc!

ČAJ pro chvíle pohody

č.80 ,květen 2013, ročník XII

Vydáno 5. května 2013 v Nové Pace

Redakce: Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Grafická úprava titulní strany Jozef dŘevník Borovský

Interní tiskovina LISu

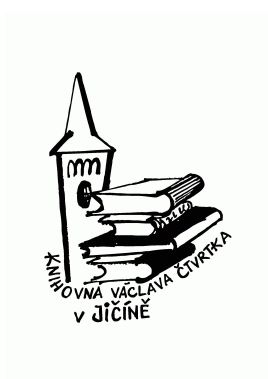
TEXTY NEPROŠLY JAZYKOVOU ÚPRAVOU!

KNIHOVNA VÁCLAVA ČTVRTKA V JIČÍNĚ

si Vás dovoluje pozvat na literární setkání

„LETEM SVĚTEM POEZIE“.

Den plný poezie proběhne v sobotu 25.května 2013
na „Zahradě poznání“ u knihovny.

V případě nepříznivého počasí
v prostorách hudebního oddělení
knihovny.

Začátek v 10 hodin.

Předpokládáný konec v 16 hodin.

Akci bude doprovázet hudební skupina
„Ze šuplíku“.

V programu vystoupí literáti z klubů a spolků:
Klub autorů Liberecka (KAL), Mělnický Pegas (Mělník),
Spolek přátel krásného slova (SPKS) Hradec Králové,
Volné sdružení autorů Broumovska, literáti z Nymburka,
zástupci Střediska východočeských spisovatelů (SVS),
autoři z Polska (okolí Walbřichu)
a další jednotliví autoři a autorky.

PROJEKT FINANČNĚ PODPOŘILO MĚSTO JIČÍN